

Sv. Koloman, mučeník

10. októbra 2021 + Svätec týždňa

Životopisné údaje

Divotvorná sila, akú prejavovali verní služobníci Boží pri násilnej smrti svojej, zakladala sa vždy na milosti Božej a na nádeji ich vo večný život, prisľúbený večnou dobrotou Božou a vydobytý vyliatou krvou Ježiša Krista,

Spasiteľa sveta. A preto, hoci sv. Koloman nezomrel za vieru Kristovu, menovať sa môže všetkým právom mučeníkom.

Sv. Koloman bol synom kráľa škótskeho, a narodil sa v druhej polovici 10. storočia. Od útlej mladosti bol vychovávaný v bázni Božej, akou vyznačovali sa od prijatia sv. viery obyvatelia ostrovov anglických, i vinulo sa srdce jeho horúcou láskou k Bohu a k nadzemským veciam.

Kráľovská koruna netešila pokorného sluhu Božieho, ani bohatstvá, ani radosti a rozkoše sveta, ale jediná sláva Božia a vyhľadávanie duševného spasenia. Bol on anjelom v tele ľudskom. V dospelom veku obliekol si skromné pútnické rúcho a putoval do Jeruzalema, i navštevoval s tou najväčšou nábožnosťou všetky sväté miesta, ktoré narodením, utrpením a smrťou Vykupiteľa božského boli oslávené.

Po dokončenej pobožnosti vo Svätej zemi navracal sa svätý Koloman do vlasti svojej cez Carihrad, podunajské zeme a Uhorsko, až prišiel do rakúskych zemí, kde teraz mestečko Stockerau pri Dunaji leží. Susedné národy viedli vtedy medzi sebou vojnu. Obyvatelia toho kraja považovali skromného pútnika za nepriateľského vyzvedača, i oborili sa na neho, trýznili ho v zlosti svojej neľudsky a hodili ho do žalára.

Sv. Koloman trpezlivo znášal všetko trápenie, a odovzdával sa do vôle Božej, keď náruživí nepriatelia vojenským súdom a smrťou mu hrozili. Sv. muž, ktorý v kresťanskej dokonalosti už dávno ďaleko bol pokročil, že ničomnosťou a pomínutelnosťou pozemského života opovrhoval, chystal sa v žalári skrúsenou modlitbou na smrť svoju a túžobne očakával okamihnutie, v ktorom po krátkom utrpení obsiahne korunu večného života.

Zaslepený ľud vyviedol ho pred vojenský súd a obžaloval skrivodlivo. Svätý Koloman počúval s veselou myslou obžalobu. Sudca pýtal sa ho prísno, prečo cestoval týmto nepokojným krajom? Muž Boží rozprával pokojne, že je pútnikom z ďalekej krajiny a že sa domov vracia zo Svätej zeme, kde pobožnosť svoju vykonával. Sudca neveril svätému mužovi a považoval v zaslepenosti svojej výpovede jeho za vymyslené, i rozkázal vojakom, aby ho ukrutne mučili. Nesvedomitý sudca myslel, že sv. Kolomana mukami prinúti ku priznaniu sa vymyslenej zlým ľuďom viny. Ale sv. muž trpezlivo znášal všetky ukrutné muky a odvolával sa na čisté svedomie svoje a na milosť Božiu.

Ukrutný sudca nedbal na reči jeho, i rozkázal katom, aby sv. muža na škripci natiahli a telo jeho žeravými kliešťami trhali. Počas tohoto bolestného mučenia obracal sv. Koloman oči svoje k nebu a prosil dobrotivého Boha o posilu a útechu v poslednom boji. Keď zverský sudca videl, že nie je v stave sv. muža žiadnymi mukami prekonať a ku priznaniu domnelého zločinu prinútiť, rozkázal krvilačným vojakom svojim, aby sv. Kolomana na strome obesili. K zhanobeniu jeho zavesili vojaci na ten strom z pravej i z ľavej strany jeho i dvoch zbojníkov, ktorí v okolí násilne kradli a ľudí vraždili. A bohaprázdni vojaci tancovali okolo stromu, pili, hulákali a hroznou kľatbou urážali Boha. To stalo sa dňa 13. októbra roku 1012, keď sv. Štefan kráľ v Uhorsku panoval.

Ale dobrotivý Boh oslávil a objavil nevinnosť a svätosť sluhu Svojho veľkými divmi a zázrakmi. Keď bezbožní vojaci odišli z toho kraja a okolití obyvatelia po niekoľkých dňoch prišli sa pozrieť na obesencov, preľakli sa a skameneli, lebo videli so strachom a hrôzou, že nevinného a svätého muža zúrivému vojsku ku ukrutnej vražde vydali. Suchý drier strom omladol, vyhánal listy a kvitol. Telá obesených zbojníkov boli havranmi roztrhané a červami zohavené, kdežto telo sv. Kolomana bolo svieže, dravým vtáctvom nedotknuté a akoby živé. Ktokoľvek nejakou nemocou telesnou alebo neduhom obťažkaný k telu sv. muža sa priblížil, bol náhle uzdravený.

Prestrašený ľud neopovážil sa telo sv. Kolomana so stromu sňať a tak viselo neporušené na oživenom strome za polroka. Toho času žil v tom kraji nábožný muž menom Rumald, ktorý mal syna, trpiaceho na pakostnicu. Vzdychanie a bedákame synovo dojímalo veľmi srdce jeho otcovské. Úbohý otec nevedel, čo si má od starosti s boľavým synom počať. Celé noci strávil v modlitbách, aby dobrotivý Boh syna jeho pozbavil trápenia.

I prisnila sa mu rada, aby syna ku divotvornému stromu zaniesol a telo jeho ku telu sv. Kolomana priložil. Natešený otec týmto podivným snom vstal hneď, vzal syna na ramená, zaniesol ho ku stromu, na ktorom sv. muž bol umučený a tri razy sa dotkol telom synovým neporušených ostatkov sv. Kolomana. A hľa, syn Rumaldov bol náhle uzdravený! Keď to zbožný Rumald videl vystavil v najbližšom chráme nádhernú hrobku a s veľkou úctou a slávou pochoval v nej telo sv. Kolomana.

A mnohé iné divy a zázraky diali sa pri ostatkoch sv. mučeníka. Valiaci sa Dunaj rozvodnil sa, prestúpil riečište (brehy) svoje a zaplavil celý okolitý kraj. Mestecká a dediny stáli pod vodou, mnoho ľudí zahynulo, veľkej škody sa narobilo. A hľa, kostol, v ktorom boli prechovávané ostatky sv. Kolomana, stál nedotknutý prívalom vody dunajskej, ktorá dvíhala sa akoby dáka hradba okolo neho. Tento zázrak videli tisíce ľudí.

Keď to počul Henrich I., v tom čase panujúci knieža rakúsky a cisár nemecký, obrátil sa s prosbou do Ríma ku Sv. Otcovi, aby mu bolo dovolené ostatky sv. Kolomana z chrámu, v ktorom odpočívali, vyzdvihnúť a do sídelného mesta Melku preniesť. Pápež privolil. A Henrich I. poberal sa roku 1025 s biskupmi, kňazmi a premnohými rytiermi slávnostným spôsobom ku chrámu, v ktorom odpočívalo telo sv. Kolomana, vyzdvihol rakvu s ostatkami sv. muža a dal ju odniesť v slávnostnom sprievode do sídelného mesta svojho Melku.

Keď biskup otvoril rakvu, objavilo sa telo sv. Kolomana neporušené a vydávalo zo seba lúbeznú vôňu. Knieža Henrich I. vystavil v Melku nádherný chrám, ktorý bol jeden z najkrajších chrámov v Nemecku, a v ňom skvostnú hrobku, do ktorej ostatky sv. Kolomana boli potom uložené. A tak rozšírila sa úcta sv. mučeníka Kolomana po celom Rakúsku a Bavorsku a mnohé kaplnky boli k počte jeho v tých krajinách vystavené, v

ktorých zhromažďovali sa nábožní veriaci, aby sv. Kolomana v potrebách svojich o príhovor a pomoc vzývali. Ešte podnes nachádzajú sa mnohé chrámy a kaplnky k úcte sv. Kolomana v tých krajinách vystavené. I sv. Štefan, prvý kráľ uhorský, bol veľkým ctiteľom sv. Kolomana a dostal niektoré ostatky sv. mučeníka pre chrám svoj do daru.

Akú úctu požíval sv. mučeník i u nás v Uhorsku, poznať z toho, že i syn Gejzu II., ktorý po smrti sv. Ladislava I. stal sa roku 1095 kráľom uhorským, pri sv. krste dostal meno Koloman.

Sv. Koloman vyobrazuje sa, ako stojí v pútnickom rúchu pod košatým stromom na blízku rieky, s ľavou rukou na srdci, v pravej s olivovou ratoľstou.

Modlitba

Popraj mi, ó Bože, na príhovor sv. Kolomana milosť Svoju, aby som mohol na zaslúbenie Tvoje dôverne sa spoliehať, ako niekedy on; a daj, aby som tu na zemi bojujúc víťazil a v budúcom živote slávu večnú obsiahnuť mohol. Skrze Ježiša Krista, Pána nášho. Amen

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-koloman-mucenik/>